ДЕРЖАВНА СЛУЖБА СТАТИСТИКИ УКРАЇНИ

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ СТАТИСТИКИ, ОБЛІКУ ТА АУДИТУ

ЗАТВЕРДЖУЮ

Голова приймальної комісії

_____ Олександр ОСАУЛЕНКО

«28» травня 2026 р.

ПРОГРАМА
СПІВБЕСІДИ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

для здобуття ступеня бакалавра

Затверджено Вченою радою НАСОА

Протокол від 28.05.2026 року № 14

Київ – 2026

ЗМІСТ

1. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА 2
2. ЗМІСТ ПРОГРАМИ ВСТУПНИХ ВИПРОБУВАНЬ 3
3. СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....7
4. КРИТЕРІЇ ПІДСУМКОВОЇ ОЦІНКИ ЗНАНЬ АБІТУРІЄНТІВ 8

1. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Програма співбесіди з української мови для здобуття освітнього рівня бакалавра розроблена відповідно до Порядку прийому на навчання для здобуття вищої освіти у 2026 році, затвердженого Наказом Міністерства освіти і науки України від 26 лютого 2026 року № 373 зареєстрованому в Міністерстві юстиції України 20 березня 2026 року за №374/45768, Правил прийому на навчання до Національної академії статистики, обліку та аудиту для здобуття вищої освіти у 2026 році, затверджених Вченою радою Національної академії статистики, обліку та аудиту, протокол від 28.05.2026 р. № 10, Положення про приймальну комісію Національної академії статистики, обліку та аудиту.

Організація та проведення вступної співбесіди відбувається у порядку, визначеному в Положенні про приймальну комісію Національної академії статистики, обліку та аудиту. Індивідуальна усна співбесіда у вигляді комплексних різнотипних завдань дасть змогу виявити як суто мовознавчі теоретичні знання та практичні вміння абітурієнта щодо володіння українською мовою, так і надати комплексну оцінку індивідуального рівня особистісного розвитку й готовності до комунікативної соціально-психологічної взаємодії в процесі навчання у ЗВО.

Для проведення вступного випробування у вигляді індивідуальної усної співбесіди з української мови наказом ректора Національної академії статистики, обліку та аудиту створюється комісія, до складу комісії входять голова предметної екзаменаційної комісії, екзаменатори.

Оцінку рівня знань, умінь, навичок та компетентностей вступника здійснює екзаменаційна комісія, яка заносить результати індивідуальної усної співбесіди до екзаменаційної відомості та протоколу співбесіди.

Завдання співбесіди з української мови відповідають програмі зовнішнього незалежного оцінювання з української мови для осіб, які бажають здобути вищу освіту на основі повної загальної середньої освіти, затвердженої наказом Міністерство освіти і науки України від 26 червня 2018 року № 696 .

Мета вступної співбесіди – відбір претендентів на навчання за першим (бакалаврським) рівнем вищої освіти.

Форма вступного випробування – співбесіда.

Тривалість вступної співбесіди – не більше 20 хвилин на одного абітурієнта.

Результат вступної співбесіди оцінюється за шкалою від 100 до 200 балів.

Під час проведення вступного випробування не допускається користування електронними приладами, підручниками, навчальними посібниками та іншими матеріалами, якщо це не передбачено рішенням Приймальної комісії. У разі використання вступником під час вступного випробування сторонніх джерел інформації (у тому числі підказки) він відсторонюється від участі у випробуваннях, про що складається акт. Вступники, які не з'явились на вступне випробування з української мови без поважних причин у зазначений за розкладом час, до участі у подальших іспитах в конкурсі не допускаються.

2. ЗМІСТ ПРОГРАМИ ВСТУПНИХ ВИПРОБУВАНЬ

Програма вступної співбесіди з української мови складена для абітурієнтів, які вступають на навчання для здобуття ступеня вищої освіти «бакалавр» на основі повної загальної середньої освіти, відповідно до чинної програми ЗНО з української мови https://testportal.gov.ua/programe/

Перелік питань, що виносяться на вступну співбесіду з української мови

1. Співвідношення звуків і букв. Звукове значення букв я, ю, є, ї та щ.

2. Вимова наголошених і ненаголошених голосних. Ненаголошені голосні [е], [и], [о] в коренях слів.

3. Вимова й правопис префіксів з-, с-, роз-, без-.

4. Спрощення в групах приголосних.

5. Основні випадки чергування у – в, і – й, з – із – зі.

6. Правила вживання знака м'якшення.

7. Правила вживання апострофа.

8. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків.

Чергування [о] – [а], [е] – [і], [е] – [и], [о], [е] з [і]; [и] – [і] після [ж], [ч], [ш], [шч].

9. Правопис великої літери.

10. Написання найпоширеніших складних слів разом і з дефісом.

11. Лексичне значення слова. Однозначні й багатозначні слова. Пряме й переносне значення слова.

12. Синоніми. Антоніми.

13. Омоніми. Пароніми.

14. Будова слова. Спільнокореневі слова й форми того самого слова.

15. Іменник як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.

16. Іменники загальні й власні, конкретні та абстрактні. Велика буква та лапки у власних назвах.

17. Збірні іменники. Рід іменників. Іменники спільного роду.

18. Число іменників (повторення). Іменники, що мають форми тільки однини або тільки множини.

19. Відмінки іменників. Кличний відмінок. Особливості написання іменників у кличному відмінку.

20. Поділ іменників на відміни й групи.

21. Значення прикметника, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Групи прикметників за значенням: якісні, відносні, присвійні.

22. Ступені порівняння якісних прикметників, творення їх.

23. Відмінювання прикметників. Прикметники твердої й м’якої груп. Перехід прикметників в іменники.

24. Написання не з прикметниками.

25. Написання -н- і -нн- у прикметниках.

26. Написання складних прикметників разом і з дефісом.

27. Загальне значення числівника, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Числівники кількісні і порядкові. Числівники прості, складні і складені.

28. Відмінювання кількісних числівників. Узгодження числівників з іменниками.

29. Правильне вживання числівників на позначення дат і часу.

30. Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.

31. Вид та способи дієслова.

32. Особові закінчення дієслів I та II дієвідміни.

33. Дієприкметник як особлива форма дієслова: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприкметниковий зворот.

34. Дієслівні форми на -но, -то.

35. Дієприслівник як особлива форма дієслова: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.

36. Дієприслівниковий зворот. Розділові знаки при дієприслівниковому звороті.

37. Прислівник: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.

38. Творення й правопис прислівників. Букви -н- та -нн- у прислівниках.

39. Службові частини мови. Прийменник як службова частина мови, засіб зв’язку слів у словосполученні та реченні.

40. Сполучник як службова частина мови. Види сполучників за будовою, походженням, способи використання в реченні.

41. Частка як службова частина мови. Правопис часток.

42. Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв’язок між словами й частинами складного речення.

43. Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Тире між підметом і присудком.

44. Односкладне речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена.

45. Однорідні члени речення (зі сполучниковим, безсполучниковим, змішаним зв’язком). Кома між однорідними членами.

46. Двокрапка й тире при узагальнювальних словах у реченнях з однорідними членами.

47. Звертання непоширені й поширені. Риторичне звертання. Розділові знаки при звертанні.

48. Вставні слова (словосполучення, речення). Групи вставних слів і словосполучень за значенням. Розділові знаки при вставних словах, словосполученнях.

49. Відокремлені другорядні члени речення. Розділові знаки при них.

50. Складнопідрядне речення, його будова. Головна й підрядна частини. Види складнопідрядних речень. Розділові знаки у складнопідрядному реченні.

51. Безсполучникове складне речення. Розділові знаки у безсполучниковому складному реченні

52. Складне речення з різними видами сполучникового і безсполучникового зв’язку. Розділові знаки у складному реченні різними видами зв’язку.

53. Пряма й непряма мова. Розділові знаки в конструкціях із прямою мовою, цитатою, діалогом.

54. Стилі мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їхні основні ознаки, функції.

55. Текст як одиниця мовлення й продукт мовленнєвої діяльності. Текст, його основні ознаки.

3. СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Авраменко О. ЗНО 2022. Українська мова та література. Київ: Грамота, 2021. 496 с.
2. Авраменко О., Блажко М. ЗНО 2021. Українська мова. Для технічних вузів (комплект із 2 книг). Київ: Грамота, 2020. 434 с.
3. Авраменко О. Українська мова. Тестові завдання у форматі НМТ 2023. Харків, 2023. 64 с.
4. Авраменко О. Українська мова: теорія в таблицях. Завдання у форматі НМТ / ЗНО. Київ : Грамота, 2023. 232 с.
5. Білецька О. Українська мова ЗНО 2022. Комплексна підготовка до зовнішнього незалежного оцінювання. Тернопіль: Підручники і посібники, 2021. 624 с.
6. Заболотний О. В., Заболотний В. В. Українська мова. Комплексне видання. Готуємося до НМТ. Київ: Літера ЛТД, 2024. 352 с.
7. Літвінова І., Гарюнова Ю., Тищенко З., Бутко С. Українська мова. Інтерактивний довідник-практикум із тестами. Підготовка до ЗНО. Харків: Ранок, 2020. 384 с.
8. Омельчук С. А., Блажко М. Б Правописний практикум з української мови. Норми нової редакції «Українського правопису». Київ : Грамота, 2020. 224 с.
9. Омельчук С., Климович С., Мартос С. Українська мова: тестові завдання для підготовки до НМТ / ЗНО. Київ : Грамота, 2023. 220 с.
10. МОН. Всеукраїнська школа онлайн. URL: https://lms.eschool.net.ua/courses/coursev1:UIED+Ukrainian language 10thgrade+2020/about
11. Програма ЗНО результатів навчання з української мови та літератури, здобутих на основі повної загальної середньої освіти (Українська мова). URL: https://testportal.gov.ua//wpcontent/uploads/2016/12/Programa_2020_ukr.mova.pdf

12. Якимчук М. Ю., Діденко Н. М. Практикум з української мови для слухачів підготовчих курсів НУВГП. Рівне, 2021. 61 с. URL: http://194.44.12.92:8080/jspui/handle/123456789/6947

13. Якимчук М. Ю., Діденко Н. М. Модульний курс з української мови для слухачів підготовчих курсів: навчальний посібник. Рівне: НУВГП, 2021. 181 с. URL: https://cutt.ly/jZEwStB

4. КРИТЕРІЇ ПІДСУМКОВОЇ ОЦІНКИ ЗНАНЬ АБІТУРІЄНТІВ

Під час вступної співбесіди перевіряється: володіння мовою, знання теоретичного матеріалу, вимови, уміння застосовувати знання на практиці; наводити приклади на відповідні правила. Оцінюється точність відповідей абітурієнта/абітурієнтки на кожне запитання та вміння розкривати тему, схарактеризувати мовне явище.

Усна співбесіда передбачає оцінювання вступника, за результатами якого виставляється підсумковий бал. Абітурієнт/абітурієнтка відповідає на запитання без попередньої підготовки. Вступник отримує 5 питань, кожне з яких оцінюється максимум у 20 балів. До отриманої суми балів додається ще 100 балів. Таким чином, відповідь вступника оцінюється за шкалою від 100 до 200 балів.

Наприклад: 17 (1 питання) + 15 (2 питання) + 18 (3 питання) + 19 (4 питання) + 16 (5 питання) + 100 = 185 балів.

16-20 балів	Абітурієнт/абітурієнтка володіє міцними й глибокими знаннями; робить аргументовані висновки; наводить доречні приклади; мова відзначається словниковим багатством та граматичною правильністю.
11-15 балів	Відповідь абітурієнта/абітурієнтки повна, логічна, послідовна, але з деякими неточностями; мова переважно відзначається багатством словника, граматичною правильністю.
6-10 балів	Абітурієнт/абітурієнтка демонструє достатньо повні відповіді, але правила не завжди підтверджуються прикладами; основна

	думка не аргументується або присутні відхилення від теми, порушення послідовності викладу матеріалу.
1-5 балів	Абітурієнт/абітурієнтка розуміє основний навчальний матеріал, але слабко орієнтується в поняттях; відповідь характеризується неповнотою й поверховістю, порушенням послідовності викладу; добір слів не завжди вдалий, спостерігаються граматичні анормативи.
0 балів	Відповідь на запитання відсутня.